

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtakssjóni: Krisjan Dahl
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov

Bláðólk: Randi Jacobsen - Dagny
Joensen - Tófrinn Smith -
Hilmar Jan Hansen -
Jústinus Eldesgaard

Útgevandi: P/F Sosialurinn
Útseting: P/F Sosialurinn
Prent: P/F Pressan 1981

Bústaður: Argjavegi 26
Argjum
Telefon: 11820

Postadr.: Postsmoga 76
110 Tórshavn
Telefax: 14720

Barentshavið - eitt tvieggjað svørð?

EITT sera viðkvæmt og eynt mál fyr okkum føroyingar er nógv umrøddi fiskiskapurin í Loynikrókinum og nýggja altjóða veiðan, sum hevur tikið seg upp við Svalbard. Nú um dagarnar vórðu tvey íslendsk skip biðin um at koma í norska havn og skuldu har koma fyr rættin, tí tey høvdu fiskað ólógliga í Svalbard, har norðmenn hava yvirvaldsrætt tvs. norðmenn skulu hava eftirlit við, at fiskastovnamir verða ikki niðurfiskaðir. Partur av manningini á hesum skipum er føroyingar.

ÁHUGAVERT verður at frætta, hvat fer at koma fram undir einum sakarmáli. Møguliga fer allur spurningurin um Svalbardtveikið at koma í fokus millum lögfróðingar í altjóða rætti. Fvri føroyingar kann hetta mál

gerast eitt tvieggjað svørð. Ein partur av føroyingum heldur seg til gjørdur avtalurnar við norðmenn og russar, sum siga, at vit skulu fiska ásettu kvotuna og so ikki meira. Ein annar partur av føroyingum heldur, at hvørki norðmenn ella russar skulu leggja seg út í, hvat vit fiska í altjóða sjógvi eitt nú í Loynikrókinum. Eisini halda hesi, at alt avtalugrund arlagið um fiskiskap í Svalbardtveikinum eigur at endurskoðast.

SPURNINGURIN er so, hvat føroyskir myndugleikar halda. Undanfarna landsstýri metti tað vera rætt at halda seg til avtalurnar við norðmenn og russar og ikki provokera hesar við at lata skip, sum fiskaðu í Loynikrókinum móti russiskum og norsku ynski, landa í Føroyum. Mett varð, at vit við einum slíkum lótuvinningi kundu missa alt tað tryggja á gólvið, nevniliga tey nógvu túsund tonsini, sum saltfiska- og flakastovnamir hava siglt heim hvørt árið. Tí var táverandi fiskimálaráðharrin ímóti at

geva sokallaða "piratskipunum" loyvi til at landa í føroyskari havn.

SÍÐANI vit finga nýtt landsstýri hava bókstaviliga sæð verið nýggir tónar at hoyra í hesum stóra álvarsmáli. Bæði lögmaður og fiskimálaráðharrin hava úttalað, at teir eru ikki fyr teirri avgjördu kósini hjá undanfarna landsstýrinum. Men enn hava hesi úttalið verið so mikið "leys", at ein veit ikki, hvat skal leggjast í tey. Givið er, at tað eigur at farast fram við størsta varsemi í hesum máli, tí vit hava so sanniliga ikki ráð til at missa kvotur eystanfyr bara fyr at fáa eina lótuvinning nú. Áhuga-vert kundi verið at fingið at vita meira nágreiniliga, hvat lögmaður og okkara fiskimálaráðharrin meina um hetta málið. Um so er at teir vilja stuðla teimum mongu, sum fiska í Loynikrókinum, so ganga vit út frá, at landsstýrið hevur gjørt sær greitt, antin hetta kann fáa nakrar avleiðingar ella ikki fyr tey mongu skipini, sum í dag liva av Bar-

entshavinum.

VIT meta hetta málið at vera sera álvarsligt og kann tað í ávísan mun metast sum eitt tvieggjað svørð. Skeri eg teg her, so missi teg har. Soleiðis kann málið leggjast út, um vit skulu til at meta um avleiðingarnar av antin at ganga ímóti russum og norðmonnum ella hinvegin ganga ímóti okkara egnu, sum fiska í Loynikrókinum. Mest avgerandi er nú, hvønn politikk nýggja landsstýrið fer at reka í hesum máli. At reka eina sokallaða "bleyta" kós við als onga stóð at hava og vóna, at tað nokk man fara at ganga, hvat ein enn ger, kann gerast sera vandamikil. Tí skal tað vera okkara áheitan á landsstýrið, at tað hugsar seg væl um, áðrenn tað ger av at broyta galdandi politisku kós.

SOSIALURIN

Jørgen Bech vildi vera við, at hann fór inn í avgreiðsluna í Fossbankanum og undirskrivaði lánið upp á trýggjar milliónir, men ákærin Magnus Møller hevði ilt við at trúgva, at tað bar til uttan at upplýsa, hvat peningurin skuldi brúkast til

Mintist ongan í bankanum

Jørgen Bech, reiðari á Skálafjalli, segði mánadagin, at hvørki Føroya Banki ella Fosbankin spurdi, hvat hann skuldi bruka tær ávikavist eina og trýggjar miliónirnar, teir læntu

Tað gekk framvegis strígg-
ið mánadagin seinnapartin
hjá ákæranum Magnusi

Møller at fá Jørgen Bech at
upplýsa nakað ítøkiligt um,
hvussu teir bóru seg at, tá

teir læntu stuttreistað lán
fyr at váttu eginpeningin í
reiðarinum.

Hann mintist bara, at
hann tær ferðir hevði verið
í Fossbankanum, og konan

hevði verið við. Um hinir
báðir nevndarlimirnir vóru
har, mintist hann ikki.

Mintist ongan rykkjara

Ákærin royndi at fáa at vita,
hvør átti hugkotið til hetta at
læna trýggjar milliónir í
Fossbankanum, men tað
visti hin ikki. Hann mintist
heldur ikki, hvussu lánið
var afturgoldið, og um hann
hevði fingið nakrar áminning-
um at gjalda lánið aftur.
Tað einasta, hann mintist í tí
sambandinum, var ein
rykkjara um at gjalda rentu-
mar.

Ákærin upplýsti tá fyr tí
ákærda reiðaranum, at
Skála Skipasmiðja hevði
goldið lánið aftur. Skjøl
prógvaðu, at Fosbankin
hevði rykt eftir pengunum,
men tá tað ikki hjálpti, tók
bankin bankabókina, sum
Skála Skipasmiðja hevði
sett í veð fyr lánið. Rent-
urnar rindaði P/F Vál eftir í
avdrøgum.

Teir tóku eisini eina mill-
ión krónur í láni úr Føroya
Banka. Advokaturin Magn-
us Petersen hevði sœkt
skrivliga um lánið.

Mintist ongan

Jørgen Bech mintist ikki,
um hann hevði verið einsa-
mallur í bankanum og und-
irskrivað lánið. Í Føroya

Banka hevði hann einki sagt
um, at hann eisini hevði
lænt trýggjar milliónir í
Fossbankanum.

Magnus Møller tráð-
spurdi reiðaran, hvønn hann
hevði tosað við í bankanum,
tá hann undirskrivaði láni-
ni. Men hin segði seg einki
minnst. Hann var bara far-
in í avgreiðsluna. Ákærin
hevði ilt við at góðtaka hetta
svarið, at tað skuldi vera so
lætt at læna fleiri milliónir.

Ojufelagið Føroyar hevði
jattað at seta pengar í skipið,
og 3. desember skrivaði fel-
agið avtalu við reiðarið um
hetta. Men tað bleiv ikki til
nakað. Hví fekst ikki at vita.

Var eingin peningur

Men dagin eftir flytir Olju-
felagið Føroyar reiðarinum
hálsa millión. Hesin pening-
ur verður beinanvegin flutt-
ur víðari til skipasmiðjuna
og so aftur til Oljufelagið.
Jørgen Bech mintist, at hann
og ein frá Oljufelagnum
høvdu verið í avgreiðsluni í
Fossbankanum og undir-
skrivað. Hetta var eitt sirku-
latislón, sum reiðarin
kallaði tað, og Magnus
Møller segði tað lagna vera,
at hesin peningur fór av
konto á konto, sjálvt um
einki stóð á nakrari konto.
Ílvar var eingin peningur
nakrastadni. **randi**

